

USA og NATO er aktivt i færd med at organisere og uddanne en nazistisk bevægelse over hele Centraleuropa

7. april 2015 – Ukraine er måske det mest åbenbare tilfælde af, at USA og NATO åbenlyst promoverer, bevæbner og uddanner åbenlyst nazistiske, paramilitære grupper som en del af deres krigsprovokationer mod Rusland. Men den samme udvikling er i gang i Polen, Litauen, Letland og andre centraleuropæiske lande.

Fox News rapporterede den 6. april, at regeringen i Polen aktivt er i færd med at rekruttere og uddanne henved 120 paramilitære grupper, med titusindvis af medlemmer, for at forsvare landet mod en angiveligt kommende »russisk invasion«.

Polen har også været det sted, hvor ukrainske Bandera-tilhængere er blevet uddannet, som russerne gentagne gange har hævdet. Og den polske regering har netop meddelt, at den vil bygge 35 til 50 meter høje vagttårne hele vejen langs den 200 km lange grænse mod den russiske enklave Kaliningrad – et projekt, der for 75 % 's vedkommende finansieres af EU.

Se også: [Ukrainsk indenrigsminister takker Victoria Nuland for at få yankeer til at komme og uddanne nazistisk nationalgarde](#)

Foto: USA vil i dette forår uddanne den Ukrainske Nationalgarde

Hele Norden går med i AIIB og den Nye Silkevej

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination.

Følgende er en rapport fra Schiller Instituttets svenske søsterorganisation, LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP).

Vi har tilføjet vigtige links til vore danske artikler/brochurer, så man kan informere sig om Verdenslandbroen, BRIKS og AIIB.

Vi anbefaler desuden, at du kommer til Politisk Orientering på lørdag, 11. april, se opslag her på siden.

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke

overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination. Det er derfor af største vigtighed, at kendskabet til AIIB og Kinas hensigter med AIIB bliver udbredt så hurtigt som muligt. Informer dig derfor, og se nedenstående links.

Sverige, Finland, Norge og Island besluttede sig, kort tid efter Danmark, til at ansøge om medlemskab i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som grundlæggende medlemmer. Der var tale om, at isen blev brudt i sidste øjeblik, eftersom hele den vestlige verden i over et år havde stillet sig afvisende over for AIIB, som Kina og 20 andre asiatiske lande initierede. Det store omsving skete først den 17. marts i år, blot to uger inden sidste ansøgningsdag for lande, der ønskede at blive grundlæggende medlemmer i AIIB, da Storbritannien brød isen i Vesten og ansøgte, tæt fulgt af Frankrig, Tyskland, Italien, Schweiz og Luxembourg. Dernæst gik så Østrig, Sydkorea og Australien med, på trods af USA's fortsatte pres mod dem om at holde sig væk. I Norden brød Danmark isen den 27. marts, Sverige og Finland fulgte efter den 30. marts og den 31. marts, den sidste dag for ansøgning om at blive grundlæggende medlem, besluttede Norge og Island at indsende deres ansøgning. De enorme projekter, som vil blive startet op med AIIB, og de enorme summer, blev helt enkelt for store til, at disse vestlige lande kunne holde sig væk. Nu står USA med sin vasal Japan alene i sit forsøg på fortsat at dominere det globale finanssystem på sine vilkår.

AIIB blev foreslået af Kinas præsident Xi Jinping i oktober 2013 for at finansiere opbygningen af den Nye Silkevej gennem Asien til Europa, som indgår i Kinas store strategi »Et Bælte, en Vej«. Samtidigt lanceredes også »det 21. århundredes Maritime Silkevej« over havet syd om Asien. AIIB drejer sig derfor om al slags infrastruktur for udviklingen af disse

transportkorridorer og de omkringliggende områder. AIIB vil i begyndelsen få 100 milliarder dollar i grundkapital, hvoraf Kina tegner sig for 50 milliarder dollar. En beregning viser, at med en sådan grundkapital kan man udlåne 1.300 milliarder. Det rækker et pænt stykke hen ad vejen til det beregnede direkte investeringsbehov for infrastruktur og opbygning af civilisation omkring den Nye Silkevej på 10.000 milliarder dollar. AIIB vil kun komme til at finansiere halvdelen af hvert projekt, man engagerer sig i, så derfor kan man regne med, at projekterne bliver endnu større. Den anden halvdel vil blive finansieret af andre finansinstitutioner, som BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghaiorganisationens infrastrukturfond og Asean-fonden, men også gamle, betydeligt mindre institutioner som Verdensbanken, Asiatisk Udviklingsbank, IMF og andre fonde på det almindelige kapitalmarked.

AIIB vil således ikke satse på nogle virtuelle investeringer, men vil derimod flytte tonsvis af bjergmateriale, jord, stål og cement, for at der skal blive veje, jernbaner, vand, energi, byer og telekommunikation i et bælte, der skal knytte Asiens forskellige dele sammen med hinanden, og med Europa, Afrika og Amerika. Det drejer sig om at sætte hundreder af millioner mennesker i produktiv beskæftigelse og bygge fattigdommen væk så hurtigt, der kan lade sig gøre. Isen er brudt for de lande i den Tredje Verden, der længe har kæmpet imod den nuværende, uretfærdige verdensorden.

Kina ser det som virkeliggørelsen af det, som landet har kæmpet for siden verdenskrigens sejr over fascismen og FN's grundlæggelse for 70 år siden, og den Alliancefri Bevægelses Bandung-konference for 60 år siden, som præsident Xi Jinping sagde på det store Boao-forum for Asien den 28. marts i år. Titlen på hans tale var 'Towards a Community of Common Destiny and a New Future for Asia' (Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien), og her beskrev han igen Kinas udgangspunkt for sin politik i dag. Præsident Xi sagde:

»Den kinesiske nation elsker fred og har, fra gammel tid, højagtet sådanne filosofier som »harmoni er det mest værdifulde«, »fred og harmoni bør herske« og »alle mennesker under himmelen er brødre«. Kina har lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede i moderne tid, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande eller folkeslag den samme tragedie ...

I 2013 fremlagde jeg, under mit besøg i Kasakhstan og Indonesien, initiativet for opbygningen af et økonomisk Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej. Initiativet med »Bæltet og Vejen«, der imødekommer Kinas udviklingsmæssige behov og de udviklingsmæssige behov hos landene langs ruterne og i regionen som helhed, vil tjene de relevante parter fælles interesser og besvare vor tids krav om regionalt og globalt samarbejde.

Det vil blive et veritabelt kor, der omfatter alle lande langs ruterne, ikke en enegang kun for Kina.

Både »Bæltet og Vejen« og AIIB er åbne initiativer. Vi indbyder alle lande langs ruten og i Asien, såvel som også alle vore venner og partnere i hele verden, til at tage aktivt del i disse bestræbelser.«

Præsident Xi Jinpings tale om harmoni og samarbejde viser, hvordan Kinas gamle visdomslærer, Konfucius' idéer gennemsyrrer den nuværende, kinesiske politik og AIIB. Xi citerede Mencius, den store filosof i det gamle Kina, der sagde, »Ting fødtes til at være forskellige«. Xi fortsatte:

»Civilisationer er blot unikke, og ingen er den anden overlegen. Der må være mere udveksling og dialog mellem civilisationer og udviklingsmodeller, så hver af dem kan trække på den andens styrke, og alle kan trives og få fremgang gennem gensidig læring og fælles udvikling.«

Ved hjælp af denne visdomslære, der ligger dybt indlejret i den kinesiske kultur, mobiliserer Kina nu den næste fase af

økonomisk udvikling, der skal være drevet af innovation. Det indebærer, at Kina samler, og satser stort på at lægge sig i frontlinjen for, verdens videnskaber med de mest avancerede, økonomisk-tekniske projekter, som verden nogen sinde har set. Det hidtil mest storslåede er det kinesiske rumprogram, der indebærer anlæggelsen af baser og udvindingsanlæg på Månen for at udvinde helium-3, der skal bruges på Jorden til den langt mere effektive fusionskraft. Med dette program er, som Lyndon LaRouche siger, menneskeheden definitivt på vej til at begynde at leve op til Johannes Keplers udfordring med at placere sig i relation til hele Solsystemet.

Kinas økonomiske politik er, ligesom alle BRIKS-landenes, orienteret mod det, der behøves i fremtiden. Dette er den nye måde at tænke på inden for den nye, økonomiske politik, de er i færd med at skabe, i LaRouches ånd. Med sin satsning på universel videnskab er BRIKS-landene, med Kina i spidsen, i færd med at skabe en form for samarbejde mellem civilisationer, hvor tænkningen, kundskabsudbyttet og det sande menneskelige sættes i fokus.

I 25 år har LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP) og internationalt kæmpet for, at Sverige, Norden og hele verden satser på strategien for udvikling af den Nye Silkevej. I 40 år har Lyndon og Helga LaRouche samarbejdet med den Tredje Verden for denne politik, som nu omfattes af BRIKS-landene, og dermed en tredjedel af verdens befolkning. Gennem Sveriges ansøgning om medlemskab i AIIB har man *de facto* meldt sin interesse for den Nye Silkevejs storslåede, økonomiske udviklingspolitik. Det er uvist, om den svenske regering kender til dette, selv om det tydeligt fremgår af den AIIB-rapport, som er skrevet af myndigheden Tillväxtanalys under Näringsdepartementet.

Det er et stort skridt, at en række vestlige lande har set sig nødsaget til at orientere sig mod den Nye Silkevejsstrategi og mod de lande, som er kernen i BRIKS, et skridt, der er så stort, at de fleste i de vestlige lande, som er gået med,

endnu ikke ved, hvad det er, de er gået med i. Det går direkte imod de vesterlandske ny-kolonialistiske magtstrukturer, som hidtil ensidigt har dikteret det globale finanssystems betingelser. Hvis politikken gennemføres, kan det blive det definitive skridt bort fra den vestlige verdens krigspolitik, monetarisme, arbejdsløshed og nedskæringer.

Sverige og mange vestlige lande har dog signaleret, at de tænker tage deres syge virusser med ind i AIIB, for at den gamle, vestligt dominerede, økonomiske politik skal styre selv denne nye institution. Der vil blive en fortsat, stor strid om dette, og det er derfor nødvendigt at vide, hvorfor Kina tog initiativ til AIIB.

Se også:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#), med en udførlig gennemgang af de vigtigste storprojekter.

Trailer: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)

Nyhedsorientering februar 2015: [»Byg Verdenslandbroen for Verdensfred«](#)

Brochure: [»HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS: En ny, international orden for menneskeheden«](#)

EIR: [»BRIKS er det eneste alternativ til truslen om Tredje Verdenskrig«](#)

EIR: [»Mens europæerne tilslutter sig AIIB: Kina spørger Washington: Hvad venter I på?«](#)

Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum: [»Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien«](#)

[LaRouchePAC, World Land Bridge, med interaktivt kort](#)

**RADIO SCHILLER den 7. april
2015:
Iran-aftalen må ikke
saboteres**

Med formand Tom Gillesberg

**Leder 7. april 2015:
Jordklodens fulde potentiale
for ferskvand er ved at blive
opdaget**

Magasinet *EIR* vil 15. april udgive en helt nummer, dedikeret et gennembrud i forståelse og genvinding af jordklodens virkelige vandforsyning, som denne skabes af sol-, galakse- og

biosfæreaktivitet. »Lad ikke Californien blive 'Brown'[1]: Vandet er der, udvikl det«, lyder titlen, og gennembruddet – som udtrykkes i rapporten den 27. marts af Ben Deniston fra LaRouchePAC Videnskabsteam – diskvalificerer pessimisme og anti-humane, tvungne nedskæringer i vandforbruget, konfronteret med tørken i de vestlige stater [i USA]. I stedet kræver den en mobilisering af videnskab og atomteknologi for at udvikle de virkelige forsyninger af vandtilførsel, og bruge dem. Denistons rapport lyder »Memo for den næste præsident: Nye perspektiver for ferskvandkrisen i det vestlige USA.«

Det blev uddybet i [webcastet »Nyt paradigme for menneskeheden«](#) den 1. april.

Dette giver os allerede ammunitionen til at mobilisere pro-progressive aktivister og eksperter over alt i USA til en kampagne for at udvikle vandforsyningerne – afsaltning af havvand med atomkraft, atmosfærisk ionisering og vejrmøderificering; vandstyringsprojekter på kontinental skala – og redde Californien og de vestlige stater.

EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, bemærkede imidlertid i dag, at den nye *EIR*-specialrapport kan skabe et internationalt skift i principperne for vandforbrug – et skift, som især i Kina vil blive forstået og påskønnet. Kina har været førende inden for teknologi for vandstyring, udvikling af fissions- og fusionskraft, og videnskab om Solsystemet. Det har flyttet mere vand til produktive formål i løbet af to årtier, end USA gjorde i det 20. århundrede. Kinas Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er blevet accepteret af 55 lande som den førende, internationale udviklingsbank for infrastruktur; hvis USA gik med nu [i AIIB], kunne nye, store projekter for vandinfrastruktur skabes, inklusive i Nordamerikas vestlige stater, hvor ørkendannelse er i tiltagende.

»Potentialitet for vandforsyning på planeten Jord er blevet revideret, i opadgående retning, gennem det, som Ben Deniston

har gjort med sit arbejde«, sagde LaRouche i dag. »Og det betyder, at hele ferskvandspolitikken for USA som nation er et spørgsmål, hvor alt, hvad man fortæller os fra officielt hold, er et eneste, stort bedrag ...

Det er nu vist, at Kepler-systemet har potentiale for vandforsyning til menneskeheden på Jorden, som aldrig tidligere rigtigt er blevet fastslået som reelle forslag. For at virkeliggøre dette større potentiale må vi nu i gang med at arbejde for at forstå implikationerne af det, Ben har gjort, og omsætte det til praksis.«

Dette kræver virkelig som en forudsætning, »den næste præsident«, og det kræves nu: Barack Obama forsøgte uden held at ødelægge AIIB, forsøger at provokere Rusland og Kina ind i krigskonfrontationer og har ikke foretaget sig andet end ivrigt at tilslutte sig Wall Street, siden krakket i 2008. Han må smides ud. Blandt dem, der befinder sig ude i marken, har kun guvernør Martin O'Malley indtil videre vist kvalifikationer og forpligtelsen til at bekæmpe Wall Street og genindføre Glass/Steagall.

Og en hvilken som helst kvalificeret kandidat vil, hvis han bliver præsident, få brug for et præsidentskab. Denne mobilisering har til formål at skabe et sådant præsidentskab. Det, der er nødvendigt som en betingelse, er skabelsen af et præsidentskab, ikke en »præsident, med sit følge«. Eftersom vi ganske bestemt ikke har en præsident, og for tiden ingen præsidentkandidat, der er kvalificeret til at imødegå de udfordringer, som denne krise stiller, må det være vores hensigt at sørge for, at der skabes et præsidentskab omkring en kandidat.

I denne forbindelse er O'Malley den eneste, vi har kendskab til, der er i besiddelse af kvalifikationer, der kan stå i spidsen for et nyt præsidentskab – ikke et politisk parti, men et præsidentskab, der adresserer spørgsmålene i forbindelse med en global krise i forsyning af ferskvand.

Dette må gøres sammen med Kina. Den idé, vi hidtil har haft om nationale regeringer i verden, må reformeres, for nu er Kina langt bedre kvalificeret end regeringerne i USA eller Europa til at håndtere spørgsmålene i denne krise.

Vi må derfor, med dette samarbejde for øje, skabe præsidentskabet under den Amerikanske Forfatnings betingelser for at håndtere truslen fra ferskvandskrisen, der i modsat fald ville føre til frygtelige ødelæggelser, både i USA og internationalt.

Løsningen eksisterer. Vi er kvalificeret til at opfylde den. Vores mission er at skabe et præsidentskab omkring denne løsning.

[1] Californiens guvernør Jerry Brown, hvis fantasi og problemløsningsforslag ikke rækker længere end til forslag om at 'spare på vandet', eksempelvis ved, at man begynder at tage brusebad sammen! (-red.)

Stop 3. Verdenskrig: Rusland forbereder sig til at imødegå USA's førsteangrebsevne

5. april 2015 – Ifølge en artikel i *RT.com* sagde vicechefen for Ruslands Luftforsvarsstyrker, generalmajor Kirill Makarov, til Russisk Nyhedstjenesteradio, at Rusland er i færd med at tage aktive skridt til at imødegå den potentielle trussel fra et førsteangreb, som USA, under visse betingelser, muligvis kunne beslutte at udføre.

»Det er netop for at bekæmpe disse luftværnskapaciteter, at vi opbygger luft- og missilforsvaret i Ruslands system«, sagde Makarov og understregede, at det russiske lederskab anser dette for at have den allerhøjeste betydning.

»Med en vis grad af vished« kunne man skønne, at, »under visse betingelser«, kunne disse amerikanske militære kapaciteter blive opstillet til brug mod mål i den Russiske Føderations territorium, sagde Makarov. Ruslands nye militærdoktrin har konceptet om Prompt Global Strike på listen som en af hovedtruslerne mod Ruslands sikkerhed, sammen med NATO's militære opbygning langs de russiske grænser.

For at imødegå denne trussel er Rusland i færd med at udvikle en ny generation af mobile jord-til-luft missilsystemer – S-500 – der bl.a. er designet til at opfange supersoniske mål. Alt imens missilet til systemet »stadig er under udvikling«, så siger Makarov, at når det først er færdigt, vil det være i stand til at opfange ethvert tænkeligt ballistisk eller aerodynamisk mål.

I mellemtiden har Rusland gennemført succesfulde afprøvninger af et nyt, mere langtrækkende, styret missil til den nuværende generation S-400 jord-til-luft missil, som succesfuldt ramte sit mål«, sagde Makarov.

Alt imens den russiske hovedstad har en næsten 100 % 's beskyttelse mod alle former for luftangreb, så arbejder, iflg. generalen, Luftforsvarsstyrkerne for at sikre Ruslands fjerntliggende grænser.

I det arktiske område har Rusland allerede opstille luftforsvarsmissil- og artillerisystemer. Forsvarsministeriet har også planlagt at udstationere MiG-31 interceptor-fly for at beskytte russiske skibe, der sejler langs den nordlige søvej. »Vi har allerede placeret Pantsir-systemer [i det arktiske område]. Der er planlagt opstilling af MiG-31 på Ruslands arktiske flyvestationer«, sagde Makarov.

En ny, fuldautomatisk radarstation er også i færd med at blive underkastet endelig afprøvning.

Foto: Der vil blive udstationeret russiske MiG-31 jagerfly til de arktiske flyvestationer for at beskytte havne og transportruter, siger vicekommandør for Luftforsvaret, generalmajor Kirill Makarov.

FN holder møde om krisen i Yemen

*4. april 2015 – Her til aften trådte FN's Sikkerhedsråd sammen for at drøfte krisen i Yemen. Mødet fandt sted på initiativ af Rusland, der, iflg. *Washington Post*, cirkulerer et udkast til en resolution, der kræver »reguleret og obligatorisk« afbrydelse af de saudiske luftangreb for at give udlændinge mulighed for at forlade landet, og ligeledes kræver »hurtig, sikker og uhindret humanitær adgang for at sikre, at humanitær hjælp når frem til folk i nød«.*

Rusland har tidligere cirkuleret et forslag, der krævede våbenembargo for hele landet, og ikke bare for Houthi-stammerne, som Saudi Arabien havde krævet. Ikke overraskende afviste saudierne det russiske forslag, fordi de (saudierne) placerer skylden for konflikten på houthierne alene. »Det giver ikke meget mening at påføre hele landet en embargo pga. opførslen hos en enkelt part, der har været aggressoren i denne situation«, sagde Saudi Arabiens repræsentant Abdallah Al-Mouallimi her til aften, rapporterer *Sputnik News*.

FN's humanitære chef, Valerie Amos, satte, i en rapport, der blev udgivet den 3. april, dødstallet i Yemen siden begyndelsen af den saudiske bombekampagne den 25. marts, til 519, inklusive 90 børn, og med ca. 1.700 sårede.

Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum: Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre, at alle lande respekterer hinanden og behandler hinanden som ligeværdige. Lande kan have forskellig størrelse, styrke eller udviklingsniveau, men de er alle ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, med ligeværdige rettigheder med hensyn til at deltage i regionale og internationale anliggender. Vi bør i fællesskab drøfte spørgsmål, der angår os alle, og sammen søge en løsning. At være et stort land betyder at bære et større ansvar for regional, og global, fred og udvikling, i modsætning til at søge et større monopol over regionale og globale anliggender.

29. marts 2015 – Følgende er uddrag af den hovedtale, som den kinesiske præsident Xi Jinping holdt den 28. marts på den årlige konference, Boao Forum for Asien. Hele talen kan læses på

http://news.xinhuanet.com/english/2015-03/29/c_134106145.htm.

»Der er visse historiske anledninger, der er tilbøjelige til

at minde folk om, hvad der skete i fortiden og få folk til at reflektere over dem. I år markerer 70-året for afslutningen af den Anti-fascistiske Verdenskrig, sejren for det kinesiske folks Modstandskrig mod japansk aggression, samt grundlæggelsen af De forende Nationer, FN. I år er også det 60. jubilæumsår for Bandung-konferencen, og i år vil fuldstændiggørelsen af ASEAN-fællesskabet finde sted. Som sådan er det et vigtigt år at mindes, så vel som også et afgørende tidspunkt til at reflektere over fortiden og se fremad mod fremtiden.

I løbet af de forgangne 70 år har verden som aldrig før gennemlevet dybtgående forandringer, som har ændret menneskehedens skæbne. Nu, hvor den globale kolonialismes og den kolde krigs dage for længst er forbi, er lande i stigende grad indbyrdes forbundet og afhængige. Fred, udvikling og win-win-samarbejde er blevet den herskende trend i vor tid.

Vi har kun den samme planet, og lande deler den samme verden. For at have det godt, kan Asien og verden ikke undvære hinanden. Konfronteret med de hastigt skiftende, internationale og regionale landskaber, må vi se hele billedet, følge vor tids trend og i fællesskab bygge en regional orden, der er mere favorabel for Asien og verden. Vi bør, gennem bestræbelser hen imod et sådant fællesskab for Asien, fremme et fællesskab baseret på fælles interesser for hele menneskeheden. Jeg ønsker at benytte denne lejlighed til at dele med jer min tanker om denne vision.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre, at alle lande respekterer hinanden og behandler hinanden som ligeværdige. Lande kan have forskellig størrelse, styrke eller udviklingsniveau, men de er alle ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, med ligeværdige rettigheder med hensyn til at deltage i regionale og internationale anliggender. Vi bør i fællesskab drøfte spørgsmål, der angår os alle, og sammen søge en løsning. At være et stort land betyder at bære et større ansvar for

regional, og global, fred og udvikling, i modsætning til at søge et større monopol over regionale og globale anliggender.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi søge win-win-samarbejde og fælles udvikling ... Den gamle nulsums-tankegang må vige for en ny fremgangsmåde med win-win samarbejde for alle. Andres interesser og fælles udvikling må fremmes, samtidig med, at man forfølger sine egne interesser, og fælles udvikling må fremmes samtidig med, at man søger sin egen udvikling. Visionen om win-win-samarbejde gælder ikke kun for det økonomiske område, men også for det politiske, sikkerhedsmæssige og kulturelle område, og mange andre områder. Det gælder ikke blot for lande inden for regionen, men også for samarbejde med lande uden for regionen ...

Vi vil energisk fremme et system med regionalt, finansielt samarbejde, udforske en platform for udveksling og samarbejde mellem asiatiske finansinstitutioner, og fremme en komplementerende og koordineret udvikling mellem Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og sådanne multilaterale finansielle institutioner som Asiatisk Udviklingsbank og Verdensbanken ...

Kina foreslår, at der udarbejdes planer med hensyn til at opbygge muligheden for forbindelser i Østasien og Asien som helhed for at fremme den fulde integration af infrastruktur, politik og institutioner og en fri bevægelighed af personalestaben ...

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi forfølge en fælles, omfattende, samarbejdende og bæredygtig sikkerhed. I verden af i dag betyder sikkerhed meget mere end tidligere, og dens implikationer går langt ud over en enkelt region eller tidsramme. Alle mulige faktorer kunne have indflydelse på et lands sikkerhed. I takt med, at alle lande deler en fælles bestemmelse og i stigende grad bliver gensidigt afhængige, kan intet land have garanti for sin egen sikkerhed uden de andre landes, eller den større

verdens, sikkerhed. Den kolde krigs mentalitet bør virkelig kastes bort, og nye sikkerhedskoncepter næres i takt med, at vi udforsker en vej for Asien, der garanterer sikkerhed for alle, ved alle og af alle.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre en inkluderende [politik] og gensidig læring mellem civilisationerne. Historien har i det forgangne årtusind været vidne til, at antikke civilisationer er dukket frem og trivedes langs Den gule Flod og Yangtze-floden, floderne Indus, Ganges, Eufrat og Tigris, såvel som i Sydøstasien, og de har hver især føjet deres egen pragt til den menneskelige civilisations fremskridt. I dag har Asien stolt bevaret sin distinkte forskelligartethed og nærer stadig alle civilisationerne, de etniske grupper og religionerne i denne store, asiatiske familie.

Mencius, den store filosof i det gamle Kina, sagde, »Ting fødtes til at være forskellige«. Civilisationer er blot unikke, og ingen er den anden overlegen. Der må være mere udveksling og dialog mellem civilisationer og udviklingsmodeller, så hver af dem kan trække på den andens styrke, og alle kan trives og få fremgang gennem gensidig læring og fælles udvikling. Lad os fremme udveksling mellem civilisationer for at bygge venskabsbroer for vore folk, fremme menneskelig udvikling og bevare fred i verden.

Kina foreslår, at der afholdes en konference for dialog mellem asiatiske civilisationer for at skabe en platform, på hvilken interaktion mellem de unge, folkegrupper, lokalsamfund og medierne kan fremmes, og for at danne et netværk af samarbejde mellem tænketanke, for således yderligere at bidrage til asiatiske folks rige, kulturelle liv og bidrage til et mere levende, regionalt samarbejde og en mere levende udvikling.

Den kinesiske økonomi er nu gået ind i en tilstand af ny normalitet. Den er i færd med at skifte gear, fra højhastigheds- til middel-til-højhastighedsvækst, fra en

ekstensiv model, der lagde vægt på omfang og hastighed, til en mere intensiv model, der lægger vægt på kvalitet og effektivitet, og fra at være drevet af investering i produktionsfaktorer til at være drevet af innovation ... Det er rimeligt at sige, at den kinesiske økonomi er højst spændstig og har stort potentiale, hvilket giver os plads til at bruge en række politiske redskaber til at øve indflydelse. Når dette er sagt, vil Kina fortsat respondere til den nye trend og tage initiativer til at forme den nye norm til vores fordel ... Vi vil tage flere initiativer til at udløse folkets kreativitet og opfindsomhed, være mere effektive med hensyn til at bevare ligestilling og social retfærdighed, hæve folks levestandard og sikre, at Kinas økonomiske og sociale udvikling er både solid og stabil.

Det, Kina behøver mest, er et harmonisk og stabilt nationalt miljø og et fredeligt og roligt internationalt miljø. Uroligheder eller krig er i modstrid med det kinesiske folks fundamentale interesser. Den kinesiske nation elsker fred og har, fra gammel tid, højagtet sådanne filosofier som »harmonien er det mest værdifulde«, »fred og harmoni bør herske« og »alle mennesker under himmelen er brødre«. Kina har lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede i moderne tider, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande eller folkeslag den samme tragedie ...

Nære naboer er bedre end fjerne slægtninge. Dette er en enkel sandhed, som det kinesiske folk lærte at kende i gamle tider. Det forklarer Kinas faste forpligtelse til at bygge venskab og partnerskab med sine naboer for at nære et venligt, sikkert og fremgangsrigt nabolag ...

I 2013 fremlagde jeg, under mit besøg i Kasakhstan og Indonesien, initiativet for opbygningen af et økonomisk Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej. Initiativet med »Bæltet og Vejen«, der imødekommer Kinas udviklingsmæssige behov og de udviklingsmæssige behov hos landene langs ruterne og i regionen som helhed, vil tjene de

relevante parters fælles interesser og besvare vor tids krav om regionalt og globalt samarbejde.

Med promoveringen af dette initiativ vil Kina følge princippet om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles gavn. Udviklingsprogrammerne vil blive åbne og inkluderende, ikke ekskluderende. Det vil blive et virkeligt kor, der omfatter alle lande langs ruterne, ikke en enegang kun for Kina. Udviklingen af Bæltet og Vejen skal ikke erstatte eksisterende mekanismer eller initiativer for regionalt samarbejde. Tværtimod, vi vil bygge på det eksisterende grundlag for at hjælpe lande til bringe deres udviklingsstrategier ind i gensidig overenskomst og skabe en komplementerende situation ... Både »Bæltet og Vejen« og AIIB er åbne initiativer. Vi indbyder alle lande langs ruten og i Asien, såvel som også alle vore venner og partnere i hele verden, til at tage aktivt del i disse bestræbelser.

Initiativet til »Bæltet og Vejen« skal ikke opfattes som retorik. Det repræsenterer virkeligt arbejde, der kan ses og føles at bringe virkelig gavn til landene i regionen. Takket være relevante parters samlede indsats, er visionen og handleplanen for initiativet blevet udviklet. Betydeligt fremskridt er blevet gjort med etableringen af AIIB. Silkevejsfonden er blevet lanceret, og konstruktioner på flere af projekterne for infrastrukturforbindelser går fremad. Denne tidlige høst har virkelig peget fremad mod de brede udsigter, som initiativet med »Bæltet og Vejen« vil bringe.

Kære Venner,

Fredens sag og udviklingen af menneskedens sag er lige så ophøjet, som den er udfordrende. Farten, der ligger foran os, vil ikke blive sejladt i smult vande, og succes kommer måske ikke let. Uanset, hvor lang og vanskelig, rejsen måtte være, så vil de, der arbejder sammen og aldrig giver op, slutteligt sejre. Det er min overbevisning, at så længe, vi holder fast ved vore mål og gør en stor indsats, vil vi i fællesskab skabe

et samfund baseret på vor fælles bestemmelse og indvarsle en ny fremtid for Asien.«

Nicolaus Cusanus' mission: BRICS og en ny, international orden for menneskeheden.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche.

Lyder det ikke som sund fornuft? Giver det ikke mening, at alle disse lande slutter sig sammen, overvinder fattigdom, overvinder sygdom, har en fælles fremtid ... at forsvare vores menneskehed imod alle farer og definere den næste fase og epoke i menneskets evolution ...?

Download (PDF, Unknown)

Europa: Nedskær gælden, eller Eurozonen vil disintegrere, advarer fransk økonom

4. april 2015 – Den franske økonom Thomas Piketty sagde i et interview til den belgiske avis *L'Echo*, at de, der ønsker, at Grækenland skal forlade Eurozonen, måske får euroens sammenbrud at se. Når Grækenland først er tvunget ud, sagde

Piketty, »vil det være begyndelsen til enden for Europas endelige nederlag. Dette er absolut sikkert ... Spørgsmålet i alle efterfølgende valg, i Portugal, Spanien eller Belgien, vil blive, om det enkelte land skal forlade Eurozonen eller ej.«

Da han blev bedt om at kommentere den belgiske finansminister Johan Van Overtveldts erklæringer om, at en græsk exit fra Eurozonen ikke nødvendigvis ville medføre en katastrofe, sagde Piketty:

»Med troldmandens lærlinge, som i dette tilfælde, er vi ikke på en god kurs ... Europa er en af vore mest værdifulde aktiver, og hvis vi begynder at sige, at et land, der repræsenterer mindre end 2 % af Eurozonens BNP, ikke kan løse problemet inden for euroen og bør 'udvises', hvad ville der så ske, hvis man fremlægger lignende trusler over for Portugal, Belgien, Italien eller Frankrig?

Hver gang, der er valg i disse lande, vil markeder søge deres exit«, sagde Piketty og tilføjede, at »vil vi få en enorm spekulation omkring rentesatsen i hvert land. På denne måde vil vi skabe en udvisningsmaskine for alle«.

Det er mere interessant, at Piketty krævede en annullering af gælden. »Athen må bestemt fortsætte med sine reformer og løse sine finansielle spørgsmål, men idéen om, at vi kan reducere en gæld på omkring 90 % af BNP – eller 175 % som i Grækenland og 107 % som i Belgien – uden nogen inflation, og med næsten ingen vækst, og med blot akkumuleringen af overskud på 2, 3, eller 4 % af BNP hvert år, er imidlertid latterlig.

Hvis man ser matematisk på det, ville det tage 10 år ... det ironiske i dette tilfælde er, at vi allerede tidligere har haft langt værre gældskriser end denne: I 1945 nåede Frankrigs og Tysklands statsgæld op på 200 % af BNP. Betalte de gælden ned bare sådan lige, kun med overskud? Selvfølgelig ikke. Ellers ville vi stadig være dér.

Der blev gennemført en gældsoplægning og -sanering (slettelse). Og det gjorde det muligt for mange europæiske lande at investere i udvikling og infrastruktur.«

Piketty konkluderede, at europæiske ledere »lider af historisk hukommelsestab, især dem i Tyskland, og dette er en stor ulempe for et land, for hvilket spørgsmålet om den historiske hukommelse er afgørende. Jeg må insistere: Vores hukommelsestab vil koste os dyrt.«

Læs også: [EIR: Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Foto: Rydning af murbrokker i Hamburg, Tyskland i 1950, fem år efter krigens slutning, og før Londonaftalen om gæld fra 1953 begyndte at have sin virkning.

Europa og USA bør arbejde på at bringe deres og Kinas fælles interesser på linje

4. april 2015 – Kina er på vej frem, og USA og EU bør arbejde på at bringe deres interesser på linje med Kina, inden Kina skal præsidere over G20 i 2016, skrev tidligere NATO-generalsekretær og EU-udenrigsminister Javier Solana i en klumme i Project Syndicate, der første gang blev publiceret på engelsk den 31. marts. Solana erkender, at Kina er blevet den ledende, globale financier af udviklingssektoren og er i færd med at oprette BRIKS' Nye Udviklingsbank, Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank og den Nye Silkevejsfond for at

finansiere eurasiske infrastrukturprojekter, der strækker sig over 60 lande og omfatter to tredjedele af verdens befolkning. USA må overvinde sin strategiske mistillid til Kina; »hvis nye magter ikke gives adgang til de eksisterende, globale styrelsesstrukturer, vil de skabe deres egne strukturer.«

Foto: G20-topmødet i 2014 blev afholdt i Brisbane, Australien, og skal i 2015 afholdes i Tyrkiet. I 2016 skal G20-topmødet afholdes i Kina, har Australiens Tony Abbott meddelt.

Stop 3. Verdenskrig: Har USA og Rusland kurs mod konfrontation i Arktis?

3. april 2015 – USA har været i færd med at opbygge sine militærstyrker hele vejen langs Ruslands periferi, fra Baltikum til Sortehavet, men nu fremkommer også det arktiske område som endnu en potentiel scene for konfrontation. Sidste efterår erkendte Moskva de mulige trusler mod sin nationale sikkerhed, kommende fra det arktiske område, og begyndte at skabe en militær kommandoenhed, der var rettet mod dette område. Den Nordlige Flådes og den nye Arktiske Kommandos snapøvelser i sidste måned havde delvist til hensigt at afprøve Ruslands respons til en potentiel trussel fra dette område. USA har også rettet sin opmærksomhed mod det arktiske område ud fra et militært synspunkt.

USA's Strategiske Kommando meddelte sent i går, at fire B-52'er, to fra hver af baserne hhv. Barksdale, Louisiana, og Minot, North Dakota, deltog i øvelsen 'Polarbrøl' (Polar

Growl), ved at foretage rundflyvninger igennem de arktiske områder og Nordsø-områderne.

»Disse flyvemissioner, der demonstrerer vore bombefly troværdige og fleksible kapacitet i internationalt anerkendte flyveinformationsområder, er kulminationen af måneders planlægning og koordinering«, sagde admiral Cecil D. Haney, øverstbefalende for USA's Strategiske Kommando, iflg. pressemeddelelsen fra Stratcom. Meddelelsen bemærker skarpt, at B-52'er kan medføre både atomvåben og konventionelle våben over lange afstande.

På den russiske side sagde en kilde fra Forsvarsministeriet til TASS forleden dag, at, i 2018, vil Rusland have en totalt selvberørende militærstyrke i det arktiske område. »Den russiske militærgruppe i Arktis vil blive opbygget på hovedlandet og på øerne«, sagde embedsmanden. »Denne opbygning er allerede i gang.« Disse styrker vil inkludere en kombination af luftvåben og luftforsvarsstyrker, såvel som radiorekognoscering. To divisioner af Ruslands luftbårne styrker er engageret i uddannelsen i arktisk overlevelse, og Rusland vil også opbygge sine radio-elektroniske krigsførelsessevner i det arktiske område med det elektroniske krigsførelsesystem Krasukha-4, som angiveligt »gør de andres missiler og fly blinde og døve ...«.

Foto: (Videograb) Piloter fra Ruslands Nordlige Flåde afpudser takeoff- og landingsevner

Ukraine: OSCE: Ingen russiske tropper observeret i Donetsk-regionen

3. april 2015 – OSCE-observatørmissionen i det sydøstlige Ukraine har ikke en eneste gang observeret russiske militære enheder i det sydøstlige Ukraine, sagde Andrey Kelin, den russiske ambassadør til OSCE, her til morgen. Efter at have bemærket, at observatørerne ikke kan udføre deres »fulde mission« pga. ukrainske provokationer, sagde Kelin, »Jeg vil gerne understrege et vigtigt aspekt: at missionen ikke en eneste gang har registreret tilstedeværelsen af russisk militærudstyr eller russiske militære enheder [i det sydøstlige Ukraine].« I sin dækning af Kelins bemærkninger bemærker *Sputnik News*, at OSCE's generalsekretær Lamberto Zannier tilbage den 13. februar rapporterede, at han personligt havde bevidnet russisktalende personer, men ikke russiske hærenheder, under et besøg i Donbass-regionen.

Denne nyhedstjeneste kan bekræfte Kelins erklæring baseret på vores faste overvågning af OSCE's overvågningsmissions daglige rapporter, der udlægges på OSCE's webside. Observatørerne har observeret en hel del militæraktivitet i regionen, der endda har medført, at deres bevægelsesfrihed blev begrænset, og de har rapporteret om tanks og artilleri, militser, der kæmper i kampuniformer, og, sjældent, individer, der bærer russiske insignier, men de har aldrig identificeret nogen kampenheder som værende regulære russiske militærenheder.

Den iranske præsident Rouhani: atomrammeaftalen en win-win.

Der er en tredje vej til enten kamp eller underkastelse: samarbejde

3. april 2015 – I en tale til det iranske folk og det internationale samfund via simultantolk understregede den iranske præsident Hassan Rouhani i dag, at atomrammeaftalen vil være til gavn for både Iran og USA, når sanktionerne bliver ophævet, gennem handel og økonomisk samarbejde, og at aftalen åbner vejen for Irans genintegration i verdenssamfundet.

»Vores diskussion drejer sig ikke kun om atomkraft«, sagde han i sin tale. »Dette er det første skridt hen imod produktiv interaktion med verden. Der er nogle, der mener, at vi ikke har andre muligheder end enten at kæmpe imod verden, eller også underkaste os«, sagde han. »Men der er også en tredje vej. Vi må have samarbejde med verden«, sagde Rouhani.

Da aftalen blev annonceret, blev den spontant fejret i Iran, med noget af en konfetti-parade (uden konfettien) for udenrigsminister Javad Zarif, hvor folk dansede i gaderne. Aftalen blev også lovprist af præsterne under fredagsbønnen. Om aftalen bliver en succes eller ej, understregede iranske regeringsfolk, vil være afhængig af, om den honoreres fra begge sider. Den iranske præsident sagde, at de ville

overholde deres løfter. »Alt, hvad vi har lovet under atomdrøftelserne ... vil vi være loyale overfor og stå ved vore løfter«, sagde Rouhani. Man håber, at USA vil gøre det samme.

Umiddelbart efter præsident Rouhanis tale blev *EIR's* William Jones interviewet af *Press TV* om de politiske overvejelser for at nå frem til en endelig aftale, og *EIR's* Marsha Freeman blev interviewet om betydningen af atomteknologi.

Foto: Iranere fejrer atomaftalen i Teherans gader

Sydvestasien: Saudisk krig ødelægger Yemens økonomi

3. april 2015 – Yemen er længe blevet beskrevet som den fattigste nation i den arabiske verden, og blandt de fattigste i verden som helhed. Nu er landet blevet endnu fattigere som resultat af den saudiske bombekampagne. Al Jazeera rapporterer, at den humanitære situation i landet hastigt er ved at bryde sammen, både som resultat af den saudiske bombing og kampene i Adens gader. Folk flygter fra deres hjem og nabolag i hovedstaden, Sana'a, hvilket forkrøbler de lokale virksomheder. Vand og el er blevet afskåret i Aden. Dusinvis af civile er blevet dræbt.

»Der er ingen tvivl om, at denne krig har haft alvorlige følger for yemenitterne«, sagde Ahmed Shammakh, en økonom fra Yemen. »Selv om fødevarer og andre produkter er tilgængelige, har den almindelige yemenit ikke længere råd til at købe de fleste ting. Hertil kommer, at mange familier nu er flygtninge. Det får fattigdommen og arbejdsløsheden til at stige drastisk.«

Peter Salisbury, en freelancejournalist med base i Sana'a, rapporterede i dag til et forum, afholdt af Washington, D.C.'s Wilson Center, at vandsystemet er ude af kraft i Aden. Han sagde, at der ikke er fødevarer pga. af kampe omkring havnen, og han bekræftede, at fødevarerpriserne nu ligger over de fleste af landets fattiges købeevne.

Han sagde, at Yemen er afhængig af import: 90 % af landets hvede importeres, og 100 % af dets ris. Det er afhængigt af import af diesel, fordi dets raffinaderier ikke fungerer, hvilket påvirker elforsyningen, så vel som transport. Eksporten er standset pga. saudiernes blokade. Oliekompagnerne lukkede produktionen ned pga. kampene, tilsyneladende allerede før saudiernes bombekampagne begyndte.

Foto: Familier flygter fra deres hjem pga. frygt for nye luftangreb

USA er ved at blive dybt involveret i Saudi Arabiens krig mod Yemen

Onsdag, 1. april 2015 – Selv om alle detaljerne endnu mangler at blive afdækket eller bekræftet, er Obamaregeringen, sin sædvane tro, i færd med at sænke sig dybere og dybere ind i Saudi Arabiens krig mod Yemen.

Micah Zenko fra magasinet *Foreign Policy* fremfører, idet han går ud fra bekræftelsen fra Det Hvide Hus i sidste uge om, at USA yder støtte mht. efterretninger og brændstofoverførsel i

luften til saudierne, at USA er involveret i saudiernes krig i Yemen, og at dette er en fortsættelse af Obamaregeringens mønster med at involvere sig i krige uden at konsultere Kongressen – eller det amerikanske folk, for den sags skyld.

»Obamaregeringen har [i Libyen og Syrien/Irak med forlængelse i Afghanistan] påbegyndt militære operationer med stort set ingen offentlig debat eller formel rolle for Kongressen – en situation, som det amerikanske folk og dets valgte repræsentanter stiltiende har accepteret ved gentagne interventioner og ved krigen mod terror mere generelt«, skriver Zenko. Men dette er en krig uden noget reelt formål, hvilket selv den amerikanske chef for centralkommandoen, gen. Lloyd Austin, har indrømmet: »På nuværende tidspunkt kender jeg ikke den saudiske kampagnes specifikke mål og formål, og det ville jeg skulle kende for at være i stand til at skønne om sandsynligheden for en succes«, sagde han under en erklæring for Kongressen i sidste uge.

»Måden og hastigheden, hvormed Obamaregeringen besluttede at bakke fuldstændigt op om den ene side i Yemens seneste stedfortræderborgerkrig uden et klart udfald bør være foruroligende«, konkluderer Zenko. »Ulykkeligvis er dette blevet standardoperationsmåden for, hvordan USA bliver ved med at gå i krig.«

Det amerikanske militær er ganske afgjort i nærheden. I sidste weekend blev to saudiske piloter, hvis jagerfly gik ned i Aden-golfen, reddet af en redningshelikopter fra det amerikanske Luftvåben, der udgik fra Djibouti. Sputnik News, der citerer en unavngiven militærkilde, rapporterer, at et skib fra den amerikanske flåde tilsluttede sig kampagnen ved at affyre fire krydsermissiler på en »forstærket missilbrigade«. Hvis det er sandt (og det er foreløbigt ubekræftet), passer denne form for 'snigende involvering' det Obama-mønster, som Zenko advarer imod.

Foto: USA støtter Saudi Arabien med bl.a. brændstofoptankning i luften.

Tsipras annoncerer forholdsregler til genopbygning af Grækenlands sundhedssektor

2. april 2015 – Den græske premierminister Alexis Tsipras annoncerede forholdsregler til genopbygning af Grækenlands sundhedssektor, der næsten er blevet ødelagt af fem års brutal nedskæringspolitik. Under en pressekonference sammen med sundhedsminister Panagiotis Kouroumplis sagde Tsipras, at forsøg på privatisering af sundhedssystemet, efter ordre fra Trojkaen, har efterladt en ud af fire grækere uden sundhedsforsikring.

Tsipras annoncerede ansættelsen af 4.500 personer, inklusive læger, sygeplejersker og anden specialiseret sundhedspersonale – af hvilke 700 vil arbejde i underbemandede områder, såsom det vestlige Makedonien, Thesprotia og Thrakien, og især på øerne. Han annoncerede også planer om genstrukturering af nødambulancetjenester.

Disse forholdsregler vil omstøde dem, som blev taget af den foregående regering, der privatiserede mange områder af sundhedssektoren, hvilket havde en negativ virkning på ydelsernes kvalitet. Regeringen vil nu arbejde hen imod at sørge for, at alle borgere har adgang til sundhedsydelser.

Andre forholdsregler inkluderer sådanne, der skal støtte vækst

inden for den nationale farmaceutiske industri, samt også afskaffelsen af den kontroversielle EU5 »hospitalsbillet«, og som træder i kraft omgående, iflg. avisen *To Vima*.

Stop 3. Verdenskrig: Endnu to barske advarsler om faren for atomkrig

2. april 2015 – To forskellige, men lige barske påmindelser om den umiddelbare fare for atomar udslettelse er fremkommet i de seneste 24 timer. *The Independant* rapporterede 2. april, at russiske, militære regeringsfolk har overleveret en barsk advarsel til amerikanske regeringsfolk imod yderligere NATO-omringning af nogen som helst art, i territorier på Ruslands grænser. Ifølge *The Independents* Ian Johnston, truede russiske generaler, der mødtes med unavngivne, amerikanske regeringsfolk i Tyskland i sidste måned, med »et spektrum af responsmuligheder, fra atomare til ikke-militære«, hvis NATO-styrker yderligere udstationeres i de tre, baltiske stater, Litauen, Letland og Estland. På samme måde advarede de uidentificerede, russiske generaler om, at, hvis Ukraine gjorde forsøg på at vinde Krim tilbage, ville disse forsøg blive mødt med »magt, inklusive atomstyrker«.

Den oprindelige redegørelse for mødet i Tyskland blev bragt i Londonavisen *The Times*.

Paul Craig Roberts anslår samme tone i sin historie, udlagt den 27. marts på *Kyodo News*, »Amerikanske veteraner afslører, at vi i 1962 på Okinawa med nød og næppe undgik en atomkrig«, med en personlig bemærkning: »Efter et år med krigstrusler mod Rusland, skal der kun en fejltagelse til som den i 1962, og

det hele vil være forbi for menneskeheden.« *Kyodo*-artiklen, der er baseret på interviews med flere pensionerede amerikanske folk fra luftvåbnet, der var ansat ved den Strategiske Luftvåbenkommandos atomvåbenfaciliteter fire steder på Okinawa, rapporterede, at en fejlagtig ordre om at lancere atomvåben mod Rusland og et sekundært, uidentificeret land – som menes at have været Kina – var tæt ved at føre til et atomart holocaust. Hændelsen fandt sted midt under Cubakrisen i oktober 1962, og ordren kom blot få timer efter, at et amerikansk U-2 spionfly blev skudt ned over Cuba.

Alt imens det sluttelig blev fastslået, at orden til affyring var en fejltagelse, så satte chefen for den Strategiske Luftvåbenkommando alle amerikanske atomstyrker på DEFCON 2-alarm under krisen – uden præsident John F. Kennedys godkendelse. DEFCON 2 indikerer, at en ordre om affyring af atomvåben kan komme inden for 15 minutter. Det faktum, at styrkerne ikke blev sat på DEFCON 1, fik officeren, der havde ansvaret for affyringerne på Okinawa, til at standse forberedelserne til affyringerne og dobbelttjekke med kommandoen. Bill Horn, en af de ansatte ved luftvåbnet på Okinawa, sagde til *Kyodo*, at »Alle i den del af Luftvåbnet, eller i militæret, vidste på det tidspunkt, at fredstiden ville være forbi, at der ikke ville blive flere krige at udkæmpe ... 1962 var det tætteste, vi kom på total tilintetgørelse af civilisationen, som vi kender den.« En anden af veteranerne fra MACE B-faciliteten på Okinawa, Larry Havermann, fortalte *Kyodo*: »At gå til DEFCON 2 var foruroligende, eftersom DEFCON 1 betyder fuldt optrappet krig. DEFCON 2 betyder ét skridt fra krig. Eftersom jeg var uddannet til at operere atomvåben, vidste jeg, at hvis alle missilerne blev affyret, ville der ikke være meget tilbage af denne verden eller dens mennesker. Det rider mig som en mare, den dag i dag.«

Foto: Nike-Hercules-raketter, der kan medføre

atomspræghoveder, fra amerikansk atomvåbenbase på Okinawa, 1962

Leder 3. april 2015: LaRouche advarer: Med P5+1 aftale, hvem skal holde saudierne og Bibi i tømme?

Lyndon LaRouche advarede i dag om, at, med den opnåede aftale mellem P5+1 og Iran, der skal garantere, at det iranske atomprogram er til strengt fredelige formål, er det store spørgsmål nu: Hvem skal afholde både Saudi Arabien og Israel fra at ødelægge aftalen og sprænge hele regionen i luften i en storkrig? Israel er i forvejen det eneste land i regionen med et arsenal af atomvåben, og saudiske regeringsfolk har gjort det klart, at de er parat til at arrangere anskaffelsen af et atomvåben, med kort varsel, fra Pakistan.

»Hvis der ikke er nogen, der er parat til at holde saudierne under kontrol«, advarede LaRouche, »vil hele aftalen blive sprængt – i bogstavelig forstand. Med mindre både saudierne og israelerne sættes under strenge begrænsninger, vil dette ikke fungere.«

LaRouche advarede om, at, som et resultat af de nylige valg i Israel, »er den israelske regering i hænderne på en vild idiot, som man overhovedet ikke kan stole på«.

LaRouche tilføjede, at en yderligere betingelse for en ægte

sikkerhed er fjernelsen af præsident Obama fra embedet, og nedrivningen af hele Bush-liga-apparatet.

»Med mindre man konfronterer denne kendsgerning, så kan saudierne og israelerne sørge for, at hele aftalen bliver ugyldig.«

»Man må sørge for, at BRIKS-systemet overtager hele processen, hvis der skal være noget som helst håb om et heldigt udfald og stabilitet«, understregede LaRouche. »Kerneprincippet i det nye BRIKS-paradigme er en fair chance for alle. Det kommer til at tage nogen tid«, fortsatte LaRouche, »at opnå en varig fred. Vi har brug for et årti eller to med reel produktivitet, reel udvikling. Det betyder enden på Wall Street-systemet, under hvilket befolkningen udplyndres og terroriseres.«

Under betingelserne i Den fælles, omfattende handleplan (Joint Comprehensive Plan of Action, JCPA), som blev udarbejdet i Lausanne, Schweiz, under de seneste måneders drøftelser, vil Iran i udstrakt omfang reducere sin uranberigelse og sine lagre, underkaste sig intensive IAEA-inspektioner, ombygge tungtvandsreaktoren i Arak og konvertere berigelsesfaciliteten i Fordow til en forskningsfacilitet, der ikke længere beriger uran. Til gengæld vil USA og EU suspendere sanktioner, og FN's Sikkerhedsråds sanktioner vil blive ophævet, men under en ny resolution, der støtter JCPA og gennemtvinger nye straffe for enhver overtrædelse. Aftalens løbetid er 15 år, med enkelte bestemmelser forlænget til 25 år.

LaRouche afsluttede med at understrege de alvorlige konsekvenser af ikke at handle på hans advarsler. »Alternativet er krig – generel krig, der hurtigt vil udvikle sig til en atomar udslettelseskrig. Det er den ligefremme sandhed om den aktuelle situation. Det drejer sig ikke om Den persiske Golf eller Mellemøsten. Det drejer sig helt bestemt ikke om Iran. Det drejer sig om krig, imod Rusland og Kina.

De britiske kræfter og Wall Street-kræfterne, som arrangerer det, vi i dag ser i den saudiske og israelske galskab, er ude på at anstifte en krig i hjertet af Eurasien, en krig mod Rusland og Kina. De mener, at en sådan krig kan begrænses, så den eliminerer en stor del af befolkningen i denne region, som de har udset som målet for masse mord; men i den virkelige verden fungerer sådanne utopiske fantasier faktisk ikke. Hvis de sejrer, betyder det den form for krig, der kan udslette menneskeheden.«

For baggrundsviden, se [The London/Saudi Terror Network](#)

Vi, Schiller Instituttet, beder om, at alle tænkende borgere ikke alene **skriver under på vores appel** om, at (USA og) Europa skal gå med i BRIKS, men vi beder også om et bidrag til at finansiere vores indsats.

**JERES DONATIONER KAN VENDE TIDEVANDET!
GIV ET BIDRAG TIL SCHILLER INSTITUTTET NU
Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408**

Temaartikel: Pave Frans i Albanien: Glem ikke jeres historie

Udvikling skal være retfærdig – drivkraften bag BRIKS.

Økonomisk udvikling af alle nationer er nøglen til fremtiden for os alle. Det understregede Paven i sin tale til den albanske præsident og til diplomater. »Nu går landet nye udfordringer, som opstår, i møde. I en verden, hvor tendensen går i retning af økonomisk og kulturel globalisering, skal man gøre sig alle anstrengelser for, at vækst og udvikling kommer alle til gode, ikke kun en del af befolkningen. Ellers vil denne udvikling ikke være ægte, hvis den ikke er vedvarende og retfærdig, det vil sige, hvis den ikke udtrykkeligt tager hensyn til de fattigstes rettigheder ... Globalisering af markedet må nødvendigvis modsvares af globalisering af solidaritet. Med den økonomiske vækst skal en større agtelse for skabelsen fremmes; sammen med individets ret må retten imellem staten og individet beskyttes, især familieværdier, som skal befæstes, og som lader os se på fremtiden med håb. I dag kan Albanien gå disse udfordringer i møde inden for rammerne af frihed og stabilitet.«

Download (PDF, Unknown)

Indisk senioranalytiker: BRICS kan lede verden med nye initiativer

Onsdag, 1. april, 2015 – »BRICS har opnået en hel del på sin korte levetid«, sagde Nandan Unnikrishnan, vicepræsident og seniormedlem af lærerstaben ved Observer Research Foundation i et interview med Ruslands *Radio Sputnik* i går. »De har ledet initiativerne for reformeringen af globale finansinstitutioner som IMF og Verdensbanken. Hvad vigtigere er, så har de skabt en ny institution – BRICS' Nye Udviklingsbank, såvel som Valutareservefonden CRA. Dette er intet mindre end en spektakulær præstation, taget i betragtning, at det er første gang, sådanne arrangementer skabes i de sidste 200 år, uden de vestlige magters deltagelse. Et sådant initiativ må styrkes.«

Observer Research Foundation, der, sammen med Institut for Forsvarsstudier og -analyser (IDSA), har hjemme i New Delhi, er vokset frem som betydningsfulde, indiske tænketanke, der beskæftiger sig med spørgsmål om sikkerhed og udenrigspolitik.

Som svar på et spørgsmål om sit syn på Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) forventede rolle, genbekræftede Unnikrishnan New Delhis syn på sikring af sikkerhed og stabilitet i nabolaget, så vel som i regionen som helhed. Indien, sammen med Pakistan og måske også Iran, forventes at blive fuldgældigt medlem i år. Indien har i øjeblikket observatørstatus i SCO, ligesom også Iran og Pakistan har det.

»Indien er meget ivrig efter at adressere spørgsmålene om stabilitet og udvikling i sit umiddelbare og udvidede nabolag«, sagde Unnikrishnan. »SCO er en institution, der kan være med til at opfylde disse mål.«

http://in.sputniknews.com/south_asia/20150331/1013938820.html

RUSSISK BRIKS-formandskab: Repræsentant for den russiske præsident: BRIKS er en »levende kendsgerning«, en »Alliance af reformatorer af internationale relationer«

Onsdag, 1. april, 2015 – I en tale i Moskva den 31. marts, aftenen før Ruslands overtagelse af BRIKS-formandskabet, talte Vadim Lukov, generalambassadør for det Russiske Udenrigsministerium og vicerepræsentant for den russiske præsident i BRIKS-spørgsmål, til pressen om de spørgsmål, som Rusland anser for prioriteter i det kommende år.

Han afviste meget hurtigt »vestlige kritikeres« argumenter, der siger, at fordi der har været økonomiske opbremsninger i nogle af BRIKS-landene, eller uenigheder blandt nogle af medlemmerne, har dette forårsaget, at gruppen har mistet sin tiltrækning. »Intet kunne være mindre sandt«, sagde han, fordi BRIKS »ikke forenes af høje, økonomiske vækstrater«, men snarere er »en alliance af reformatorer af internationale relationer«.

Som en sådan alliance, sagde Lukov, har BRIKS specifikke, strategiske interesser: at føre en uafhængig politik i internationale anliggender og at bekræfte international lov som »den fundamentale norm for internationalt liv, i modsætning til magtens lov«. BRIKS-partnerenes strategiske mål, tilføjede han, er gradvist at transformere gruppen til at være en mekanisme for koordinering af handlinger »både mht. strategiske spørgsmål og aktuelle, internationale, politiske og økonomiske spørgsmål«, så BRIKS kan blive »et funktionelt element i det globale styrelsessystem«.

Rusland har til hensigt, forklarede Lukov, at fokusere sin opmærksomhed på BRIKS' rolle i konsolideringen af »strategisk stabilitet og afgørelse af regionale konflikter«, primært i Nordafrika og Mellemøsten, og BRIKS-udenrigsministrene vil afholde særlige konsultationer om dette spørgsmål i Moskva i april eller maj.

Lukov skitserede også en række mål og planlagte handlinger inden for finans- og valutasfæren, inklusive, som topprioritet, befuldmægtigelsen af den Nye Udviklingsbank og Valutareservefonden (CRA). Han understregede ligeledes, at, efter fire års »afventning«, er yderligere forsinkelse af en reformering af Den internationale Valutafond (IMF) uacceptabel.

BRIKS vil, sagde Lukov, udforme et udkast til sin Strategi for Økonomisk Partnerskab, der vil være en vejledning for alle BRIKS-landenes økonomiske handlinger og andre BRIKS-mekanismer. Rusland er også i færd med at udfærdige udkastet til et »vejkort« for investeringsprojekter, som vil blive yderligere videreudviklet i samarbejde med andre medlemmer i årets løb. Dette vil omfatte en liste af store samarbejdsinvesteringsprojekter, med afsæt i energisektoren. Rusland har blandt andet foreslået oprettelsen af en BRIKS-reservebank for brændstof og en energisammenslutning.

Der kommer også et BRIKS-ministtermøde for at adressere en

antinarkotika-strategi, eller det, som Lukov kaldte for »narkotruslen«, med det formål at etablere en arbejdsgruppe for den »permanente koordinering af handlinger inden for dette felt«. Relateret hertil understregede Lukov, at BRIKS vil lægge særlig vægt på ungdomsspørgsmål, som vil blive behandlet som en separat, selvstændig gruppe. Ud over Ungdomstopmødet, sagde han, »vil vi åbne BRIKS Netværksuniversitetet, afholde et globalt BRIKS-Universitetstopmøde og indlede en konkurrence for unge diplomater fra BRIKS-landene.

Lukovs tale findes på <http://en.brics2015.ru/>

Foto: Vadim Lukov

RUSSISK BRIKS-formandskab: Putin lover at bringe BRIKS- partnerskab »til et nyt, højere niveau«

Onsdag, 1. april, 2015 – I dag overtog Rusland officielt BRIKS' formandskab, der går på skift, fra Brasilien, og i en tale for at fejre anledningen skitserede den russiske præsident Vladimir Putin gruppens prioriteter i løbet af det kommende år og understregede, at »Ruslands formandskab er dedikeret til at bringe BRIKS-partnerskabet til et nyt, højere niveau. Jeg er sikker på, at dette ikke alene er i BRIKS-landenes befolkningers interesse, men i alle verdens landes

interesse«.

Den russiske leder påpegede, at BRIKS er »hjemsted for næsten halvdelen af planetens befolkning«, og alt imens gruppen stadig er ung, så »har den allerede bevist sin virkningsfuldhed«. Dens medlemmer er i færd med at »koordinere deres politik for afgørende internationale spørgsmål, på en stadig tættere måde, og tager aktivt del i udformningen af en multipolar verdensorden og udviklingen af moderne modeller for verdens finans- og handelssystemer«.

Putin bemærkede, at det kommende BRIKS-topmøde i Ufa den 8.-9. juli falder sammen med to meget vigtige jubilæer: 70-års jubilæet for Sejren i Den store, patriotiske Krig, og 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig. »Bevidste om fortidens tragiske lærepenge«, erklærede han skarpt, »støtter BRIKS-landene vedholdende den fredelige afgørelse af internationale konflikter og fordømmer ethvert forsøg på at anvende magt og pression eller intervention i suveræne landes interne anliggender. Ruslands formandskab vil fokusere på at sætte BRIKS-gruppens muligheder til mest mulig, effektivt gavn for styrkelsen af global sikkerhed og stabilitet«.

En anden topprioritet, understregede Putin, er finansielt og økonomisk samarbejde inden for BRIKS-gruppen. Dette betyder specifikt, sagde han, at støtte vedtagelsen af BRIKS-landenes Strategiske Økonomiske Partnerskab og fremme »lanceringen af den Nye Udviklingsbank og Valutareservefonden (CRA), samt også udvidelsen af samarbejdet inden for sektorerne energi, mineindustri og kommunikationsteknologi«.

Fokus på kultur og ungdom er også en prioritet, sagde Putin. BRIKS vil understrege udvikling af »humanitære kontakter inden for uddannelse, kultur, videnskab og sundhedsområdet«. Under Ruslands formandskab »vil BRIKS' Ungdomstopmøde og det Globale Universitetstopmøde finde sted, og vi vil etablere BRIKS Netværksuniversitet«. Vi vil også gøre en indsats for at udvikle interparlamentarisk dialog, »gennem hvilken

parlamentsmedlemmer kan tage direkte del i løsningen af de opgaver, BRIKS-gruppen står overfor«.

Den officielle webside for Ruslands formandskab for BRIKS er <http://en.brics2015.ru/>, der vil sætte fokus på Ruslands formandskabs prioriteter i det næste år, inkludere vigtige taler, en kalender over kommende begivenheder og grafiske fremstillinger af »BRIKS i tal«, og han bemærkede, at gruppen i sin helhed repræsenterer 42 % af verdens befolkning og 26 % af verdens territorium, blandt andet. Websiden vil så detaljere disse informationer, hvert land for sig.

Ukrainsk indenrigsminister takker Victoria Nuland for at få yankeer til snart at komme og uddanne nazistisk Nationalgarde; NATO sender tropper til Georgien

31. mrs. 2015 – Snart vil 290 tropper fra USA's 173. Luftbårne Brigade, der har base i Vicenza, Italien, lande i Vestukraine, hvor de skal tilbringe otte måneder med at uddanne 1.200 medlemmer af Ukraines Nationalgarde, inklusive, iflg. indenrigsminister Arsen Avakov, tropper fra den berygtede Azov-bataljon. Den 20. april er blevet nævnt som dato for de amerikanske soldaters ankomst. »Vore amerikanske partnere vil præsentere specielle ammunitions- og kommunikationsanordninger

til de afdelinger af Nationalgarden, der har været igennem uddannelsen ved øvelsens afslutning«, meddelte Avakov i går iflg. *Interfax Ukraine*, selv om den sidste del om ammunition bestrides fra amerikansk side.

Det er bemærkelsesværdigt, at Avakov takkede Victoria Nuland for at gøre det hele muligt. »Jeg er taknemmelig over for Victoria Nuland, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, samt de ansatte på USA's ambassade i Ukraine. Uden deres energi ville den vigtige og komplicerede forberedelse til uddannelse have været umulig«, sagde Avakov og tilføjede, at aftalen om militærøvelsen var blevet indgået under forhandlinger mellem den ukrainske præsident Petro Porosjenko og den amerikanske vicepræsident Joe Biden.

Erklæringen kom samtidig med, at en amerikansk kongresdelegation er i Kiev, ledet af kongresmedlem Mac Thornberry, formand for Husets Komite for Væbnede Tjenester.

På et tidspunkt i år kunne amerikanske tropper også være med i NATO-kontingentet, der skal udstationeres i Georgien, som NATO hastigt er ved at forvandle til en fremskudt operationel base, selv om Georgien ikke er et formelt medlem af Alliancen, endnu.

NATO's generalsekretærs særlige repræsentant for Kaukasus og Centralasien, James Appathurai, var i Tbilisi i går, hvor han meddelte, at den »betydelige pakke« til Georgien, som NATO-topmødet enedes om sidste september, nu er godt på vej til at blive implementeret med opførelsen af et NATO-uddannelsescenter i landet, samt andre tiltag.

»NATO ønsker ikke altid at gøre tingene hurtigt, men i dette tilfælde har vi ønsket det«, sagde han. »Og den georgiske regering har været lige så hurtig og lige så dedikeret.« Af Georgien, Ukraine og Moldova sagde Appathurai, at Georgien får mest støtte. »Essensen er, at der vil være mere NATO i Georgien, både mht. synlighed og konkret støtte«, sagde han.

Foto: Soldater fra USA's 173. Luftbårne Brigade, der er blandt tropperne i øvelserne i Vestukraine, ses her gå ud af et C-130 transportfly.

'Deutsche Welle' indser, Grækenland arbejder på sit alternativ med Silkevejen

31. mrs. 2015 – Den tyske, internationale broadcastingsorganisation *Deutsche Welle* har endelig indset, at Grækenland arbejder på et økonomisk alternativ med Silkevejen. I en kommentar til vicepremierminister Yannis Dragasakis' og udenrigsminister Nikos Kotzias' nylige besøg i Kina, skriver *DW's* kinakorrespondent Frank Sieren, der ikke kan lade være med at være kynisk, at mens »sloganet for besøget var 'året for maritimt samarbejde' mellem Grækenland og Kina ... kort sagt: Det handlede om penge«.

Efter at skrive en gang nonsens om hårde forhandlinger mellem Kina og Grækenland, fortsætter Sieren, »Grækenlands adgang til Middelhavet er en vigtig del af det Nye Silkevejsprojekt, initieret af Xi Jinping ... da det frembyder et vigtigt omdrejningspunkt, der garanterer en kinesisk-europæisk forbindelse mellem land og vand.«

»Det drejer sig om mere end blot havnen: Det er et alternativ til Europas finansielle støtte – på bedre vilkår. For grækernes vedkommende er Kina nu mere med i spillet end nogen

sinde før, og de spiller en større rolle i Europas fremtid end nogen sinde før. Heldigvis er Beijing interesseret i et stærkt Europa som en stærk modpart til USA.«

Foto: En græsk regeringsdelegation, ledet af vicepremierminister Yannis Dragasakis og udenrigsminister Nikos Kotzias, mødtes fredag med repræsentanter fra den kinesiske regering, ledet af en af Kinas vicepremierministre, Ma Kai.

Taiwan anmoder om medlemskab af AIIB

31. marts 2015 – Taiwan vil anmode om medlemskab af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, sagde præsidentens kontor og tilføjede, at Taiwans regering internt har drøftet en tilslutning til AIIB siden januar måned.

Regeringsfolk, inklusive direktøren for centralbanken og finansministeren, har i de seneste uger støttet initiativet og sagt, at det ville fremme øens internationale profil og økonomiske udvikling i takt med, at Taiwans erhvervsliv drager fordel af en øget infrastrukturinvestering i regionen.

På sidelinjen af Boao Forum for Asien i Kinas Hainan-provins i sidste uge gav Vincent Siew, Taiwans tidligere vicepræsident, udtryk for øens intention om at tilslutte sig AIIB under et møde bag lukkede døre med den kinesiske præsident Xi Jinping, iflg. en rapport den 29. marts fra det officielle kinesiske

nyhedsagentur. Chen Deming, Kinas topforhandler med Taiwan, sagde til reportere i Boao, at Beijing »ikke ser vanskeligheder« i Taiwans tilslutning til institutionen.

Taiwan deltager i internationale sportskonkurrencer som kinesisk »Taipei« og tilsluttede sig World Trade Organization, WTO, som, »det separate toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu«. Det præsidentielle kontor sagde, at Taiwans regering endnu ikke har besluttet, under hvilket navn Taiwan vil tilslutte sig den nye bank.